

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/245

z dnia 11 lutego 2019 r.

przyjmująca oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 i 15,

po konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 31 stycznia 2018 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1037 Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) W dniu 21 września 2018 r., za pośrednictwem dokumentu informacyjnego, Komisja przekazała wszystkim zainteresowanym stronom swoje wstępne ustalenia, poinformowała je o tym, że na przywóz do Unii biodiesla pochodzącego z Argentyny („produkt objęty postępowaniem”) nie zostanie nałożone żadne tymczasowe cło wyrównawcze oraz potwierdziła, że dochodzenie będzie kontynuowane.
- (3) W dniu 3 grudnia 2018 r. Komisja ujawniła wszystkim stronom istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.

B. OFERTY ZOBOWIĄZANIA

1. Oferty zobowiązania

- (4) Po ostatecznym ujawnieniu wszyscy współpracujący producenci eksportujący, w tym ich przedsiębiorstwa powiązane, oraz Argentyńska Izba Biopaliw (Cámara Argentina de Biocombustibles, „CARBIO”) złożyli zobowiązania cenowe zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037.

2. Ocena ofert zobowiązania

- (5) Aby zapewnić wykonalność zobowiązań, eksporterzy argentyńscy przedstawili oferty zobowiązania z jedną minimalną ceną importową („MCI”) produktu objętego postępowaniem.
- (6) Ponadto, aby zapewnić wyeliminowanie subsydiowania wyrządzającego szkodę oraz umożliwić sprawne monitorowanie producentów eksportujących oferujących zobowiązania, wspomniani eksporterzy z Argentyny zobowiązali się zagwarantować, że wielkość przywozu dokonanego w ramach zobowiązań będzie ustalona na poziomach rocznych odpowiadających w przybliżeniu ich ogólnym wynikom rynkowym, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. C 34 z 31.1.2018, s. 37.

- (7) Aby ocenić, czy te zobowiązania cenowe usuwają negatywny skutek subsydiowania, Komisja przeanalizowała między innymi bieżące ceny eksportowe produktu objętego postępowaniem, oraz poziom ostatecznego cła wyrównawczego, jak również inne istotne ustalenia poczynione podczas dochodzenia.
- (8) Komisja stwierdziła, że szkodliwe subsydiowanie mogłoby zostać wyeliminowane poprzez zobowiązania cenowe obejmujące przywóz w ramach proponowanego poziomu rocznego oraz ostateczne cło *ad valorem* nałożone na przywóz przekraczający poziom roczny, o którym mowa w motywie 6.
- (9) CARBIO zobowiązało się również do regularnego dostarczania Komisji szczegółowych informacji dotyczących unijnej sprzedaży argentyńskich producentów eksportujących, umożliwiając tym samym skuteczne monitorowanie zobowiązań przez Komisję. Mając na uwadze aktywną rolę CARBIO oraz zabezpieczenia w formie ustalonego poziomu rocznego, o którym mowa w motywie 6, Komisja stwierdziła, że ryzyko obejścia ofert zobowiązania jest ograniczone.

C. UWAGI STRON I PRZYJĘCIE OFERT ZOBOWIĄZANIA

- (10) Zainteresowanym stronom przedstawiono oferty zobowiązania.
- (11) Przemysł Unii stwierdził, że oferty zobowiązania nie mogą zostać przyjęte, ponieważ nie są powiązane z ustaleniami dochodzenia, a zatem zobowiązania nie usuną szkodliwych skutków subsydiowania.
- (12) W szczególności Europejska Rada Biodiesla („EBB”) opowiedziała się za MCI równoważną cenie eksportowej w okresie objętym dochodzeniem, powiększonej o kwotę subsydiowania/margines szkody, w miarę możliwości zindeksowaną w celu uwzględnienia zmian cen głównego surowca. EBB stwierdziła, że tylko taki poziom cen gwarantowałby, że ceny argentyńskie nie będą podcinały cen unijnych. Stowarzyszenie Niemieckiego Przemysłu Biopaliwowego („VDB”) stwierdziło również, że MCI powinna być obliczana z wykorzystaniem ceny importowej powiększonej o cło wyrównawcze. Unia na rzecz promowania roślin oleistych i roślin wysokobiałkowych („UFOP”) poparła ten argument VDB. Zrzeszenie europejskich rolniczych organizacji związkowych i spółdzielczych („COPA-COGECA”) zwróciło uwagę na gwałtowny wzrost przywozu do Unii biodiesla z Argentyny w następstwie złagodzenia środków antydumpingowych i wraz z Europejskim Związkiem Roślin Oleistych („EOA”) przypominało, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 ⁽⁴⁾ ogranicza produkcję europejskich biopaliw.
- (13) Komisja przypominała, że proponowany roczny poziom przywozu (około 10 % średniej rocznej konsumpcji w okresie między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem) jest bezpośrednio powiązany z ustaleniami dochodzenia. Biorąc pod uwagę poziom przywozu zbadany w ramach niniejszego dochodzenia, Komisja stwierdziła, że istnieje zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu Unii. W związku z tym Komisja uznała, że proponowany poziom roczny nie powinien zasadniczo wywierać negatywnego wpływu na ogólne wyniki przemysłu unijnego.
- (14) Jeżeli chodzi o sposób konstruowania MCI, jest on związany ze średnimi miesięcznymi notowaniami cen oleju sojowego publikowanymi przez Ministerstwo Rolnictwa rządu Argentyny, które odzwierciedlają uwzględnienie podatku wywozowego (notowania te uwzględniają ceny FOB). Po przekroczeniu poziomu rocznego zastosowanie ma stawka celna *ad valorem*. W związku z tym Komisja zasadniczo uznała, że taka MCI zmniejsza wpływ na ceny nakładów, które korzystają z polityki wspierania ze strony rządu Argentyny.
- (15) Komisja uznała zatem, że połączenie MCI z proponowanym rocznym poziomem oraz cłem *ad valorem* mającym zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem przekraczającego ten roczny poziom usuwa skutki szkodliwego subsydiowania. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (16) EBB stwierdził ponadto, że MCI można łatwo manipulować, ponieważ zysk, który prawdopodobnie zostanie skumulowany w momencie, gdy argentyńscy producenci eksportujący sprzedadzą produkt objęty postępowaniem w ramach poziomu rocznego, pozwoli im na dużo łatwiejsze wchłonięcie cła wyrównawczego po przekroczeniu poziomu rocznego.
- (17) Komisja zauważyła, że argument ten jest sprzeczny z argumentem EBB, zgodnie z którym MCI ustalono na zbyt niskim poziomie. Jeżeli tak, żadne dodatkowe zyski nie mogłyby zostać wykorzystane – jak twierdzono – niezgodnie z przeznaczeniem. CARBIO następnie stwierdziła, że argentyńscy producenci eksportujący nie mają możliwości dokonania części sprzedaży po MCI i części po oclonej cenie importowej. Zezwała im się na sprzedaż po oclonej cenie importowej dopiero po całkowitym wyczerpaniu poziomu rocznego. W związku z tym rzekome ryzyko zostanie ograniczone.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 1).

- (18) W każdym przypadku Komisja zauważyła, że zarówno CARBIO, jak i producenci eksportujący, którzy złożyli zobowiązania, są świadomi faktu (jak zaznaczono w tekście zobowiązań), że decyzja Komisji o przyjęciu ofert zobowiązania opiera się na zaufaniu. Każde naruszenie tego zaufania doprowadzi do wycofania przyjęcia zobowiązania i pełnego zastosowania cel wyrównawczych.
- (19) Ponadto producenci eksportujący oferujący zobowiązania cenowe zobowiązali się nie podważać ich skutków również w odniesieniu do sprzedaży po przekroczeniu poziomu rocznego. Naruszenie zobowiązań doprowadziłoby do ich wycofania. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (20) EBB stwierdziła ponadto, że oferowana MCI była zbyt niska i nie odzwierciedlała premii z tytułu zrównoważonego rozwoju.
- (21) CARBIO zakwestionowała ten argument, twierdząc że ustalona kwota odzwierciedla wystarczający wzrost cen. Komisja zauważyła, że – jak stwierdzono w motywie 11 – połączenie MCI z proponowanym rocznym poziomem oraz cłem *ad valorem* mającym zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem przekraczającego ten roczny poziom, co do zasady usuwa skutki szkodliwego subsydiowania. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (22) EBB stwierdziła również, że źródło notowań cen oleju sojowego nie powinno znajdować się w Argentynie, lecz powinno być uznany za niezależne źródło.
- (23) W ofercie zobowiązania wyjaśniono, że chociaż notowania są istotnie publikowane przez Ministerstwo Rolnictwa rządu Argentyny, opierają się one na cenach zamknięcia na Giełdzie Towarowej w Chicago (Chicago Board of Trade) powiększonych o premie oparte na kontraktach dziennych oraz premie kupna/sprzedaży dostarczone przez Giełdę Zbożową w Buenos Aires (Bolsa de Cereales de Buenos Aires). Są one więc powiązane z międzynarodowymi notowaniami towarów, a ich wiarygodność można monitorować, również w odniesieniu do historycznych tendencji. Zostało to dodatkowo potwierdzone przez CARBIO i rząd Argentyny. Rząd Argentyny gwarantował również przejrzystość i przewidywalność proponowanego źródła.
- (24) Zaletą źródła zaproponowanego w ofertach zobowiązania jest to, że jest ono publicznie dostępne, a zatem można je monitorować. Komisja będzie uważnie monitorować wiarygodność notowań, aby upewnić się, że nie występują okoliczności i działania podważające skutki zobowiązań. Każde naruszenie zaufania będzie stanowić podstawę dla natychmiastowego wycofania przyjęcia zobowiązań przez Komisję i nałożenia cel wyrównawczych.
- (25) Ponadto w zobowiązaniach zaznaczono także, że jakakolwiek zmiana okoliczności, która może wystąpić w trakcie wdrażania i stosowania zobowiązania w porównaniu z okolicznościami występującymi w momencie jego przyjęcia, a która byłaby istotna dla decyzji o przyjęciu zobowiązania, może spowodować wycofanie przyjęcia zobowiązania. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (26) EBB stwierdziła również, że rząd Argentyny mógłby obniżyć podatek wywozowy, w wyniku czego zmniejszyłaby się MCI. To z kolei doprowadziłoby do sytuacji, w której argentyńscy eksporterzy byłiby w stanie zmaksymalizować swój udział w rynku.
- (27) Komisja uznała, że wykorzystanie wahań MCI odpowiadających zmianom cen surowców stanowi rozsądną metodę indeksacji, która odzwierciedla warunki rynkowe. Ponadto jakakolwiek zmiana okoliczności, która może wystąpić w trakcie wdrażania i stosowania zobowiązania w porównaniu z okolicznościami występującymi w momencie jego przyjęcia, a która byłaby istotna dla decyzji przyjmującej zobowiązanie, może spowodować wycofanie przyjęcia zobowiązania przez Komisję. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (28) EBB stwierdziła również, że kwoty stałe dodawane do średnich kwartalnych cen oleju sojowego nie powinny być określane przed każdą wysyłką. Takie rozumienie kwoty stałej przez EBB jest nieprawidłowe. Kwoty stałej nie określa się przed każdą wysyłką. W odpowiedzi na uwagi EBB CARBIO wyjaśniła, że ustalona kwota jest z góry ustalona na stałym poziomie i nie zależy od (ani nie może zostać dostosowana do) zachowania argentyńskich producentów eksportujących. Uwaga ta została zatem odrzucona.
- (29) EBB opowiedziała się za odniesieniem do ceny europejskiego oleju roślinnego w ujęciu kasowym (dziennym), a nie kwartalnym, z uwzględnieniem mieszanki europejskiego oleju sojowego i olejów roślinnych stosowanych w Europie. Oprócz ogólnego opisu EBB nie przedstawiła konkretnego alternatywnego źródła ceny odniesienia. Ponadto zarządzanie systemem ceny odniesienia musi być praktyczne, a stosowanie dziennej ceny odniesienia nie byłoby wykonalne w praktyce przy monitorowaniu zobowiązań. W każdym razie Komisja uznała, że notowania cen zaproponowane w ofercie zobowiązania cenowego za uzasadnione, jak opisano szczegółowo w poprzednich motywach. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (30) EBB zaproponowała ponadto, aby Komisja zarządzała poziomem rocznym w podziale na państwa członkowskie i w ujęciu miesięcznym lub kwartalnym. Komisja nie mogła przychylić się do takiej propozycji. Po pierwsze, jak również stwierdziła CARBIO, środki wyrównawcze, w jakiegokolwiek formie, mają zastosowanie na całym obszarze celnym Unii. W każdym razie taki system monitorowania byłby zbyt skomplikowany, a zatem niemożliwy do stosowania w praktyce przez Komisję. Propozycja EBB dotycząca rozdzielenia poziomu rocznego na poziom miesięczny lub kwartalny jest sprzeczna z argumentem, zgodnie z którym argentyńscy producenci mogliby dokonywać wzajemnej kompensacji między sprzedażą w ramach rocznego poziomu a sprzedażą wykraczającą poza ten poziom. Podział miesięczny lub kwartalny znacznie zwiększa to ryzyko. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (31) EBB zaproponowała również, aby roczny poziom sprzedaży w ramach MCI rozpoczynał się na niższym pułapie, a następnie stopniowo wzrastał, aż do osiągnięcia rocznego poziomu zaproponowanego w zobowiązaniu. W odpowiedzi na tą propozycję CARBIO stwierdziła, że obecne zasady handlu nie przewidują takiej progresywności wprowadzania środków (niezależnie od ich formy) w celu „sprawdzenia” ich skuteczności. Istotnie EBB nie przedstawiła żadnego merytorycznego uzasadnienia dla stopniowego wprowadzenia poziomu rocznego. W każdym przypadku Komisja oceniła oferty zobowiązania w postaci złożonej przez producentów eksportujących. Komisja uznała, że połączenie MCI z proponowanym poziomem rocznym oraz cłem *ad valorem* mającym zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem przekraczającego ten roczny poziom, co do zasady usuwa skutki szkodliwego subsydiowania. W związku z powyższym argumenty te odrzucono.
- (32) EBB zwróciła się o wyjaśnienie dotyczące MCI w odniesieniu do sprzedaży na rzecz podmiotów powiązanych w Unii. Komisja potwierdziła, że sprzedaż na rzecz podmiotów powiązanych w Unii będzie odbywała się w oparciu o MCI powiększoną o kwotę uwzględniającą koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.
- (33) EBB stwierdziła również, że zobowiązania powinny mieć klauzule umożliwiające przegląd lub wycofanie w przypadku zmiany okoliczności lub stwierdzenia naruszeń. Komisja potwierdziła, że takie klauzule są rzeczywiście częścią ofert zobowiązania. W ofertach zobowiązania zaznaczono także, że jakkolwiek zmiana okoliczności, która może wystąpić w trakcie wdrażania i stosowania zobowiązania w porównaniu z okolicznościami występującymi w momencie jego przyjęcia, a która byłaby istotna dla decyzji o przyjęciu zobowiązania, może spowodować wycofanie przyjęcia zobowiązania. Środki ostateczne, w tym adekwatność zobowiązań, również podlegają przeglądowi okresowemu zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia (UE) 2016/1037.
- (34) W związku z tym Komisja uznała, że zobowiązania złożone przez argentyńskich producentów eksportujących są do przyjęcia. Producenci eksportujący oferujący zobowiązania, CARBIO oraz wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach, ustaleniach i obowiązkach, na których opiera się przyjęcie ofert zobowiązania.

3. Uwagi przedstawione w następstwie ogłoszenia zamiaru Komisji przyjęcia ofert zobowiązania

- (35) Po otrzymaniu informacji na temat zamiaru przyjęcia przez Komisję zobowiązania EBB, VDB, UFOP, COPA-COGECA, EOA, Europejskie Stowarzyszenie reprezentujące przemysł olejów roślinnych i mączki białkowej („FEDIOL”), argentyńscy producenci eksportujący i CARBIO przedstawiły uwagi.
- (36) EBB, VDB i UFOP wystąpiły z wnioskiem o zmniejszenie zobowiązań przedstawionych przez argentyńskich eksporterów i CARBIO, na skutek czego możliwe byłoby wydawanie maksymalnie 25–30 % świadectw wywozowych na kwartał, a nie 45 % na kwartał. Według nich przyczyniłoby się to do bardziej równomiernego rozłożenia wywozu w ciągu roku, nie powodując koncentracji przywozu na rynku unijnym w niektórych kwartałach.
- (37) Komisja zauważyła, że w oparciu o dane z 2018 r. przywóz z Argentyny rozkładał się w roku kalendarzowym bez koncentracji w jakimkolwiek kwartale, chociaż odnotowano pewien wzrost w niektórych miesiącach. W związku z tym teoretyczna koncentracja przywozu w jakimkolwiek kwartale nie odzwierciedla struktury handlu istniejącej przed wprowadzeniem środków. Komisja zauważyła również, że wszelkie znaczące zmiany w strukturze handlu argentyńskich eksporterów, które osłabiłyby skutki zobowiązań, mogą prowadzić do wycofania przyjęcia zobowiązań przez Komisję i do pełnego stosowania cła wyrównawczego. W każdym razie, w następstwie uwag przedstawicieli przemysłu unijnego, argentyńscy eksporterzy i CARBIO przedstawili, w drodze pisma uzupełniającego, nowe zobowiązanie, zgodnie z którym nie będą wydawane w ciągu jednego kwartału więcej niż 37 % rocznej puli świadectw wywozowych.
- (38) EBB twierdziła, że okres ważności świadectw wywozowych w ramach zobowiązania powinien zostać skrócony i ograniczony do kwartału, w którym wydawane są zobowiązania. W rezultacie producenci eksportujący zweryfikowali swoje oferty zobowiązania i skrócili okres ważności świadectw wywozowych z 4 do 3 miesięcy. Zobowiązali się do wydawania świadectw wywozowych, co do zasady, możliwie jak najszybciej po wydaniu odpowiedniej faktury handlowej, a w każdym razie nie później niż 3 miesięcy po dacie wystawienia faktury. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (39) Komisja uznała, że zobowiązanie CARBIO i producentów eksportujących do niewydawania w ciągu jednego kwartału więcej niż 37 % rocznej puli świadectw wywozowych zmniejsza ryzyko koncentracji wywozu biodiesla z Argentyny w jakimkolwiek okresie. W związku z tym wniosek dotyczący możliwej koncentracji przywozu został uwzględniony.
- (40) EBB zaproponowała włączenie nowej klauzuli do ofert zobowiązania, która wyjaśniałaby zobowiązanie CARBIO i eksporterów do niepodważania celów złożonych zobowiązań. Komisja potwierdziła, że ogólnym obowiązkiem eksporterów i CARBIO jest przestrzeganie warunków zobowiązań, a nie osłabienie ich skutków.
- (41) EBB, VDB i UFOP zwróciły się z wnioskiem o stosowanie MCI ustalonej co tydzień lub raz w miesiącu, a nie raz na kwartał zgodnie z propozycją zawartą w ofertach zobowiązania. Według nich taka MCI ustalana co tydzień lub raz w miesiącu ograniczyłaby możliwości arbitrażu dla argentyńskich eksporterów ze względu na znaczną zmienność cen na rynku.
- (42) Komisja uważnie przeanalizowała ten wniosek i stwierdziła, że MCI ustalona z częstotliwością kwartalną zapewnia lepszą i właściwą wykonalność oraz możliwość egzekwowania ofert zobowiązania bez uszczerbku dla skuteczności środka zaradczego dla przemysłu unijnego.
- (43) EBB twierdziła, że poziom MCI w ramach poziomu rocznego powinien zostać ustalony na odpowiednim poziomie, ponieważ MCI mająca zastosowanie do 10 % (lub nawet 5 %) udziału w rynku stanowi wyznacznik cen na rynku towarowym. Komisja zauważyła, że EBB nie uzasadniła tego twierdzenia, ale stwierdziła ogólnie, że miałyby to miejsce w przypadku każdego rynku towarowego. Ponadto EBB twierdziła, że CARBIO wyraźnie przyznała, że MCI nigdy nie byłaby na poziomie niewyrządzającym szkody, stwierdzając, że cło jest ustalone na tak wysokim poziomie, że nierealistyczne jest stwierdzenie, że eksporterzy z Argentyny byłiby w stanie dokonywać wywozu, który podlegałby zapłacie cła przez cały okres trwania ofert zobowiązania.
- (44) Komisja zauważyła, że oceniła oferty zobowiązania w całości i uważa, że połączenie MCI z proponowanym rocznym poziomem oraz cłem *ad valorem*, mającym zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem przekraczającego ten roczny poziom, usuwa skutki szkodliwego subsydiowania.
- (45) EBB twierdziła, że cena oleju sojowego, która ma być stosowana do obliczenia MCI, została zakłócona w wyniku interwencji rządu Argentyny, jak stwierdziła Komisja w rozporządzeniu nakładającym ostateczne środki na biodiesel w 2013 r.
- (46) W motywie 36 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 ⁽⁵⁾ wyraźnie stwierdzono, że cena referencyjna podana przez rząd Argentyny odzwierciedla poziom cen międzynarodowych. W motywie 38 tego rozporządzenia stwierdzono, że krajowe ceny głównego surowca wykorzystywanego przez producentów biodiesla w Argentynie były sztucznie zaniżane w porównaniu z cenami międzynarodowymi z powodu zakłóceń wywołanych przez argentyński system podatku wywozowego.
- (47) EBB odniosła się do powodów, dla których Komisja odrzuciła oferty zobowiązań złożone przez indonezyjskich producentów eksportujących biodiesla w 2013 r., i zwróciła się do Komisji o wyjaśnienie, dlaczego powody te nie mają już zastosowania.
- (48) Komisja zauważyła, że każda oferta zobowiązania jest oceniana indywidualnie w momencie jej otrzymania, w świetle okoliczności sprawy. Komisja otrzymała oferty od wszystkich argentyńskich producentów eksportujących i oceniła je indywidualnie, uwzględniając wszystkie przedstawione w nich elementy oraz ustalenia poczynione w ramach obecnego dochodzenia.
- (49) Na podstawie tej oceny i biorąc pod uwagę wszystkie elementy ofert Komisja zaproponowała przyjęcie ofert złożonych przez argentyńskich producentów eksportujących i CARBIO.
- (50) EBB twierdziła, że ze względu na ryzyko wzajemnej kompensacji, argentyńscy producenci eksportujący nie powinni mieć możliwości sprzedawania 5 % innych produktów pochodzących z Argentyny. Komisja zaznaczyła, że zidentyfikowała i oceniła ryzyko wzajemnej kompensacji w świetle okoliczności tej sprawy i wszystkich złożonych zobowiązań. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2).

- (51) EBB twierdziła również, że oferta zobowiązania powinna obejmować możliwość przeglądu, w tym z własnej inicjatywy Komisji. Komisja zauważyła, że wpływ zmian okoliczności na zobowiązania może zostać w przyszłości oceniony w świetle możliwych zmian okoliczności. Możliwość dokonania przeglądu, o której mowa w ofertach zobowiązania, jest zgodna z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia (UE) 2016/1037. Argument ten zostaje zatem odrzucony.
- (52) EBB, VDB i COPA-COGECA wyraziły obawę, że argentyńscy producenci eksportujący mogą nie podejść do zobowiązań w uczciwy i przejrzysty sposób ze względu na historię sprawy. Komisja zaznaczyła, że w ofertach zobowiązania stwierdza się ponadto, że przyjęcie zobowiązań przez Komisję jest oparte na zaufaniu i wszelkie działanie, które naruszyłoby zaufanie stanowiące podstawę stosunków z Komisją Europejską, może spowodować wycofanie zobowiązań. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (53) VDB twierdziło, że ze względu na strukturę proponowanych zobowiązań możliwe jest naruszenie unijnego prawa konkurencji. Komisja zauważyła, że zobowiązania jako rodzaj środków są wyraźnie przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2016/1037. Co więcej, wbrew twierdzeniom VDB, złożone oferty zobowiązania nie ustalają cen sprzedaży między przedsiębiorstwami składającymi zobowiązania na poziomie MCI, ale wprowadzają minimalny poziom cen, poniżej którego przywóz nie może mieć miejsca w ramach poziomu rocznego objętego zobowiązaniami. Argument ten zostaje zatem odrzucony.
- (54) VDB twierdził ponadto, że biorąc pod uwagę negatywne doświadczenia, jakie Komisja miała ze zobowiązaniem o podobnej strukturze dotyczącym paneli fotowoltaicznych, wydaje się prawdopodobne, że zaproponowane oferty zobowiązania byłyby nieskuteczne. Komisja zauważyła, że każda oferta zobowiązania jest oceniana indywidualnie w momencie jej otrzymania, w świetle okoliczności sprawy. Komisja dokładnie oceniła oferty zobowiązania i stwierdziła, że mogą one zostać przyjęte. Komisja wzięła pod uwagę całość podjętych zobowiązań, w tym na przykład aktywną rolę CARBIO oraz sieć bezpieczeństwa w postaci poziomu rocznego. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

4. Wdrożenie i wycofanie

- (55) W przypadku gdy Komisja wycofa, na podstawie art. 13 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1037, przyjęcie zobowiązania z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu.
- (56) W chwili przyjęcia zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu importerzy powinni być świadomi faktu, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, że dług celny może stać się wymagalny nawet jeżeli zobowiązanie złożone przez producenta, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (57) Zgodnie z art. 24 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1037 organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (58) Wzywa się wszystkie zainteresowane strony, w tym przemysł unijny, do dostarczania Komisji wszelkich niezbędnych informacji, które mogą być przydatne do celów monitorowania. Informacje takie mogą obejmować w szczególności wszelkie istotne i reprezentatywne dane dotyczące ceny oleju sojowego i MCI, które mogą ułatwić monitorowanie zobowiązań przez Komisję.
- (59) W przypadku naruszenia zobowiązań lub wycofania się z nich lub w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tych zobowiązań, ostateczne cło wyrównawcze nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037 jest automatycznie stosowane na mocy art. 13 ust. 9 tego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się zobowiązania złożone przez producentów eksportujących wymienionych poniżej oraz Argentyńską Izbę Biopaliw (Cámara Argentina de Biocombustibles, „CARBIO”) w związku z postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Kanały sprzedaży	Dodatkowy kod TARIC
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Aceitera General Deheza S.A. pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C493
	Bunge Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Bunge Argentina S.A. lub produkowany przez Bunge Argentina S.A. i sprzedawany przez Bunge Agritrade S.A., Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C494
	LDC Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez LDC Argentina S.A. lub produkowany przez LDC Argentina S.A. i sprzedawany przez Louis Dreyfus Company Suisse S.A., Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C495
	Molinos Agro S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Molinos Agro S.A. lub produkowany przez Molinos Agro S.A. i sprzedawany przez Molinos Overseas Commodities S.A., Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C496
	Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	Produkowany i sprzedawany przez Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C497
	Vicentin S.A.I.C.	Produkowany i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. lub produkowany przez Vicentin S.A.I.C. i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. Sucursal, Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C498
	Cargill S.A.C.I.	Produkowany i sprzedawany przez Cargill S.A.C.I. lub produkowany przez Cargill S.A.C.I. i sprzedawany przez Cargill International S.A., Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C491
	COFCO International Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez COFCO International Argentina S.A. lub produkowany przez COFCO International Argentina S.A., i sprzedawany przez Cofco Resources S.A., Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C490

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący